

סו:

עין משפט
נר מצוה

ה א מ"י פ"ו מהלכות פסולי
המוקדשין הל' ו ז:
ו ב מ"י שם הלכה א והל' ט:
ז ג ד ה מ"י פ"ג מהל' מעילה
הלכה ז:

מוסף רשמי

שמעתי שבבירדלין, שם הבדל
אל ספר גורדניא: וכן אפי'
שעה כח אפי' כח אפי' כח
ידן תהיה וידן תהיה וידן
לפי הנהגה, ויחזקו ידן, ולא
יחזקו: ויחזקו: ויחזקו: ויחזקו:
היה, ששעה למה שחזקו
הקדש תהיה שחזקו שחזקו
שחזקו, דהיינו תהיה, דהיינו
יד למה שחזקו, הקדש, דהיינו
שחזקו, שחזקו יד יד שחזקו
שחזקו יד למה שחזקו, ויחזקו
למה שחזקו, דהיינו תהיה
ידן שחזקו, שחזקו שחזקו ידן
ידן למה שחזקו, שחזקו ידן
ידן למה שחזקו, שחזקו ידן
ידן למה שחזקו, שחזקו ידן
(שחזקו ידן)

שיטה מקובצת

[illegible]

נימא דלא בר"א בר"ש. לעיל (דף סה: ד"ה ורבי) פירשמי:
הטאת העוף במעשה עולה פסולה. דשני במאיקה. פי'
מלך ב' ג' סימנין והנדיל. וכי קאמר שני בחזה היינו שלא הוא אלף מזה

גמ' דשני במאי אילוי
דלא בר' אלעזר בר'
שמבדילין בחטאת הנה
בר' אלעזר בר' שמעון
נמו מסתברא מדקתני
כמעשה כולן פסולה
לשם חטאת דשני
במליקה האמר מר
כשרה לאו דבר
כהוא רישא נמי ביה
כדיתא והא כדיתא
דשני במאי אילויא ד

סיפא כולן אין מועלין בהן נימא דלא יהושע האמר אין מועיע עולת העוף ש סיפא עולת חמאת ר' יהושע אומר אין מועלין במיציא אימר דאמר ר' במיציא מי אמר ואלא במליקה ומציעתא במ' במליקה ומציעתא במ' אין מטמאין בבית ה יחין מחמאת העוף ש חמאת לשם חמאת למטה כמועשה חמאת מועלים בה ר' יהושע א"ר אליעזר ומה אם לשמה כששינה את ש שמועלים בה לשמה כ דין שימעלו בה א"ל ר' בחמאת ששינה את שינה את שמה לדבר בעולה ששינה את שינה את שמה לד'

ואוקימנא רשא דשני במליקה וסיפא בזהאם והך בנא דעולה
 ומתוקמא דשני במליקה כדפרשית ונראה לפרש לעולם מיירי הך
 בנא דעולה דשני במצור וגירעא [מנשקר מעט] משום דמיד כסאיה
 והביע דם לתנח נמכרו בעלים משאמאל לעיל פ"ב (דף י"א: וי)
 ונתמכרו בפסול ולא מהני מה שמממא א"כ כיון דכבר נתמכרו ומיהו
 מימיה הוא לומר למכור כעשה עבודה שלא כדירה ולא דמי לתמו
 ועל הכבש ^{הוא} ועל היסוד כשהעבודה במזמא אלא שגינה מקומו
 ונראה ^{הוא} כפי הקונט' למכשה טמאת היינו שלא עשה מצייר אלא הקומו
 ד"ל ^{הוא} מצייר [מטמא] לא מעבד ופסולא שלא עשה מצייר
 בעולה זו ליתא ^{הוא} לפרוש דשני במצור עשה המצייר למטה דהא
 קמי' ארשא ועוד דהיינו סיפא [לעיל למטה] דקמי' עולה למטה
 כעשה כוונ' ויהי' [הקונטרס] שכל גבי טמאת כמעשה עולה ומפרש
 דשני במצור היינו שלא הוא אלא מצייר בירא ומיהו עדיין מה לו
 להשם לדקדק על בנא זו אלא במצייר דמשמע שאין יכול להקשות
 בענין דבר רשא וסיפא במליקה ומיעמא במצייר בלאו כיון יכול
 להקשות דבר טמאת אוקימנא רשא וסיפא במצור בזהאם וסיפא
 ד"ל ^{הוא} ויבטו ויתלה ויבא שמי בשם טמיה על סיפא דרשא

דחטות במאי דמייר דשני בהוא כיון דלא משכחת בה פקול בשינוי דמא
אמאי מועלין בהן למאן דאמר הישר שחיטה שנינו בריש מסכת מע
שעשה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקתני

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

גמ' דשני במאי. אכמעשה עולה לשם חטאת קאי ומיכני ליה אחיה דבר בחטאת עשה כמעשה עולה: אי נימא דשני במליקה. שהדיל: נימא. הא דקמיני פסולה דלא כר"א: ומהדר הש"ס מאי קשיא לך כהאי ודאי דהא דשני עולה ודאי מן אחרת חטא דהדמיני חטא דלא חטא

דקמי [ד:] הדיל בטחא פסול: לא.
כלומר תק אפי' כ"ח: דשני כהו"א.
שלא היה אלא מיה שמהני
עבודת העולה: ה"ז מספכא. דכל
שני ומתני' דה"ה הוא: דשני כמא.
אחריה | עבודה למעלה עשה: האמר
מר. גבי טחא תקיף פסירקין דלעיל
[מ:] מליק בכל מקום כו' | ומדסיפא
דאחרי כשניו למעלה כהו"א איירי
רשא נמי דאחרי כשניו משעיה
כהו"א מיירי: הא כדאישא וסא
כדאישא. כל דתא וחדל כהה דהו
שניו לגביה מיירי רשא דמיירי כשניו
משעיה אישא למזמר דמליקא נמי
אחרי חתא | מרשא דמליקא לא

ואין בבית הבליעה
כרבי יהושע דאי כר'
ואלא ו' במצוי אימא
שאה למטה כמעשה
אומר מועלין בר ה'
נה דשני במאי אלימא
יהושע דשני במליקה
במליקה רישא וסיפא
וי אין ר'ישא וסיפא
וי: **מתני'** ה' ו' וכולן
ליליעה ומועלים בהן
שאה למטה כמעשה
ולש העוף שעשאה
שם חטאת ר"א אומר
אומר "אין מועלים בה
אחא שאין מועלים בה
ה' מועלים בה עולה
ששינה את שמה אינו
יהושע לא אם אמרת
מה לשם עולה שכן
יש בו מעילה תאמר
ה' לשם חטאת שכן
ה' שאין בו מעילה

חטאת העוף: אימר דר"ר יהושע דשני במליק. וטעמא דכפרית: ירשא במליק. משום דבעית לאקומה: ו דלא כר"א דרבי שמעון דביתאומא סתם: כ' באידך פירקין והך סיפא פלוגתא דרבי יהושע דשני במליק: מילטא במלי. דביתאומא: ו כרבי יוחנן סתם דר"א שמוי הוה: מרתנ' וכול. א"ש פ' נספלו מליקתן מטהרתן מרבי נבלה: ו אין מטמאין בביה הכלישה. דין נבלת טיף טהור: ומועלין בן. וזאך בחטא הוזיל ונפסלו ואין בהן שעת היתר להכניס לאף יאזא מרבי מעילה שבה: הוך חטאטא הוה שעשאא לחטא כמעשה חטאטא לשם חטא. דכשריה היא ויש לה שעת היתר להכניס ושזו אין בה מעילה אפילו לזר: רבי אליעזר אומר מועלין ב. דהא עולה היא ומי הולאה ממעילתה. שעת היתר להכניס אין לה: רבי יהושע אומר אין מועלין. דמין דשינה שמה ומעשה ותקומה רבי חטאטא נעשית חטאטא דכפרת' גמ'. (א): ו א"ר אבהו חטאטא העוף שאין מועלין ב. לשמה. שהרי נאכלת להכניס: שינה אבהו ופסלה: ו לא נחא לכלל היתר מועלין דהא רבי יהושע גופיה לא פליג עליה (ב): דלבר שיט' זו מעילה. שעת עולה: נפסלו

ה' (דף ה.) וזה היה לו היתר שחיטה ויזאה מידי מעילה וכן חטאת יספא דמועלין בה אמאי הרי היה לה שעת הכושר והיתר ^ל מליקה:

מסורת הש"ס

(6) [לפיכך: (3)] מעילה. (7) לקח. (8) מעילה ב.

(א) רש"י ד"ה שנה את שמה
ישי' לא פליג עליה (דלדבר)
בשיטה שמה לשם עולה שיש
בו מעילה כג"ל והד"א:

שינוי נוסחאות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones